

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Carl Christian Hall.

Citation: Richardt, Chr.: "Carl Christian Hall.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Tredje Deel.*, 1895, s. 176. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt03-shoot-workid76995/facsimile.pdf>
(tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Tredje Deel.

ind til Morgen lys og nær —
til det Gry hvorpaa han tro'de,
hvor hans bedste Længsler bo'de!

Hvilket Liv i Bølgegang,
fra hans første Frihedssang!
Snart i Magtens gyldne Sal,
snart i Afmagts Skyggedal!
Snart tilhavs mod Hyttetaget, —
altid dog med Kors i Flaget!

Faa har havt saa stort et Pund,
Faa saa dyb en Sjælegrund!
Faa har havt saa stærk en Strid,
i sig selv — og med sin Tid!
Fred dog søgte han med Smerte:
Fred for Land, og Fred for Hjerte.

»Christus, Ære være Dig,
Takkesang evindelig!«
Du gav Stilhed i hans Bryst,
Du har altid Lys og Trøst!
Tak for Aandens rige Gave,
Du i ham lod Kirken have!

— — —

Carl Christian Hall.

Ved Afslørgen af hans Statue i Søndermarken.

(15. September 1890.)

Der staar han i sin Dagligdragt
som vi ham altid kjendte,

med busket Bryn, med Mankens Pragt
som standset for at vente!
Her har han ventet paa sin Hund —
her har han ventet Lykkens Stund
for Danmark, som han elsked.

Paa høje Sokkel høj han staar,
og højt han stod i Livet,
gik ud og ind i Kongers Gaard,
fik Magt og Ære givet!
Men lige jevn han gik omkring,
og lærte aldrig høje Sving,
saae aldrig ned paa Nogen.

I Malmen staa hans Aasyns Drag
med Tankens Hvælv det høje,
med al hans danske »Far i Magt«,
og med hans milde Øje!
Og i ham selv var Malmen god,
en Strøm af Varme, Haab og Mod,
der steg i Livets Digel.

O Søndermark, som Høst og Vaar
gav Svalhed ham og Skygge,
som saae hans Fjed de mange Aar
i Væmod som i Lykke —
som saae ham vandre rank og ung,
som saae ham vandre træt og tung,
staa Vagt nu om hans Billed!

Og naar ved Høst dit gule Løv
Du drysser ham i Haaret,
og hvisker os, at Alt er Støv
hvad ej er himmelbaaret —
fortæl hvert Foraar os igjen
om en af Slægtens bedste Mænd,
og krans paany hans Minde!

Ved Kunstakademiets Stiftelsesfest.

31. Marts 1888.

I.

Alt som ejer Livets Lue,
Rosens Blus og Havets Blaa,
Skovens Hvælv og Brynets Bue,
Læbens fine Folder smaa,
Elskovsblikkets tause Sprog, —
Alt er Kunstens Lære-Bog.

Ja, lad Livet og Naturen
drage, fængsle Eders Blik —
Læretid bag Skole-Muren
gav dog Haand og Øje Skik!
Har vi ej havt Nordlys her,
Lære-Mestre, Takken værd?

Her, hvor *Harsdorffs* klare Øje
gav vor Kunst dens Propylæ,